

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 13.12.2005
COM(2005) 646 galīgā redakcija

2005/0260 (COD)

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, AR KO GROZA PADOMES
DIREKTĪVU 89/552/EEK**

**par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu,
kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos**

(iesniegusi Komisija)

{SEC(2005) 1625}

{SEC(2005) 1626}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1) PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamats un mērķi**

Eiropas televīzijas apraides pakalpojumu tirgū ir notikušas krasas izmaiņas tehnoloģiju un tirgu konverģences rezultātā. „Tradicionālos” televīzijas apraides pakalpojumus joprojām regulē atbilstīgi 20. gadsimta astoņdesmito un deviņdesmito gadu regulējošai pieejai. Lai gan šai pieejai bija iespaidīgi panākumi Eiropas Savienības audiovizuālā tirgus attīstīšanā, digitālajā laikmetā to vairs neizmanto, ņemot vērā pieaugošās klientu izvēles iespējas saistībā ar audiovizuālo pakalpojumu tirgu. Tajā pašā laikā raidorganizācijām aizvien vairāk jākonkurē ar citiem lineāriem pakalpojumiem citās programmās un nelineāriem pakalpojumiem (pēc pieprasījuma), kas piedāvā to pašu vai līdzīgu audiovizuālo informācijas nesēju saturu, bet uz kuriem attiecas atšķirīgi normatīvie akti. Tas rada nevienlīdzīgu konkurenci atkarībā no satura piegādes veida. Tādēļ saskaņā ar „labāka regulējuma” principu ir nepieciešama jauna pieeja.

- **Vispārējais konteksts**

Ņemot vērā tehnoloģiju un tirgus attīstību un turpinot uzlabot Eiropas informācijas un komunikāciju tehnoloģiju un informācijas nesēju nozares konkurētspēju, Komisija ir nolēmusi izveidot pārskatu pār pašreizējo televīzijas raidījumu tiesisko regulējumu. Tiesiskā regulējuma modernizēšana audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu jomā vienotā tirgū ir cieši saistīta ar Komisijas apņemšanos panākt labāku regulējumu. Tajā pašā laikā tā veicina Lisabonas programmas īstenošanu un ir būtiska sastāvdaļa jaunajā i2010 politikas stratēģijā, ko Komisija pieņēma jūnijā. Turklāt tā atbilst paziņojumam par pārejas paātrināšanu no analogās uz ciparu apraidi, ko Komisija pieņēma maijā.

Kopā ar darba programmu, kas pievienota ceturtajam ziņojumam par Direktīvas 89/552/EEK „Televīzija bez robežām”¹ piemērošanu, Komisija 2003. gadā uzsāka pirmo apspriešanās posmu par Padomes Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK (direktīva par televīziju bez robežām), pārskatīšanu, ietverot atklātu izskatīšanu un rakstisku apspriešanos. Komisija apkopoja secinājumus, kas gūti šīs pirmās apspriešanās laikā, paziņojumā par Eiropas reglamentējošās audiovizuālās politikas nākotni². Pēc šā paziņojuma tika izveidotas fokusa grupas, lai padziļināti apspriestu konkrētus jautājumus ar ekspertiem.

Dalībvalstis tika iepazīstinātas ar fokusa grupu darbības rezultātiem 30. un 31. maijā Luksemburgā notikušajā seminārā, un apkopoja tos „apspiežamo jautājumu dokumentos”, ko Komisija publicēja 2005. gada jūlijā. Šajā otrajā apspriešanās posmā Komisija saņēma vairāk nekā 200 ieinteresēto personu ziņojumus no visām nozarēm, tostarp arī no sabiedrības un rūpniecības nozaru pārstāvjiem.

¹ KOM(2002) 778.

² KOM(2003) 784.

„Apspriežamo jautājumu dokumenti” un ieinteresēto personu ziņojumi palīdzēja sagatavot lielāko audiovizuālo konferenci, ko organizēja kopīgi ar Apvienotās Karalistes prezidentūru Liverpoolē 2005. gada septembrī. Ar šo konferenci apkopoja diskusijas rezultātus un iezīmēja apspriežu noslēgumu.

Svarīgākais šo apspriežu secinājums bija, ka, saglabājot direktīvu par televīziju bez robežām nemainīgu, vēl vairāk saasinātos neattaisnojamās tiesiskā regulējuma atšķirības attiecībā uz identiska vai līdzīga informācijas nesēju satura dažādajiem izplatīšanas veidiem un ka tādēļ vajadzīga rīcība ES mērogā tiesiskās noteiktības uzlabošanas nolūkā, lai nodrošinātu vislabākos apstākļus nozares konkurētspējai.

Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai dalībvalstu raidorganizācijas, kas sniedz audiovizuālos pakalpojumus pēc pieprasījuma, var pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības, pateicoties izcelsmes valsts noteikumiem. Tādējādi tiktu uzlabota juridiskā noteiktība attiecībā uz visiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējiem visā Eiropas Savienībā.

Tas atbilst tehnoloģiju neitralitātes principam. Jaunajiem noteikumiem audiovizuālās politikas jomā jānovērš diskriminācija līdzīga satura dažādās izplatīšanas programmās un jārada vienlīdzīgi apstākļi godīgai un uzlabotai konkurencei starp dažādiem pakalpojumu sniedzējiem, vienlaicīgi sekmējot jaunu pakalpojumu attīstību.

Tajā pašā laikā, ņemot vērā tehnoloģiju, tirgus un lietotāju uzvedības (vairāk izvēles iespēju un lielāka atbildība) attīstību, un lai attiecīgi īstenotu vispārējas nozīmes mērķus, nepieciešama elastīgāka pieeja lineārajiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz reklāmu.

Kopumā Komisijas priekšlikuma mērķis ir modernizēt un vienkāršot apraides vai lineāro pakalpojumu tiesisko regulējumu un ieviest noteikumu minimumu nelineāro audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem.

- **Šā priekšlikuma jomā spēkā esošie noteikumi**

Padomes Direktīva 89/552/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 97/36/EK, attiecas uz „televīzijas apraidi”. Ar pašreizējo priekšlikumu groza direktīvu par televīziju bez robežām, lai izveidotu modernizētu un elastīgu televīzijas apraides sistēmu, ietverot citus lineāros (plānotos) audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus, un lai ieviestu minimālo noteikumu kopumu nelineārajiem (pēc pieprasījuma) audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem.

- **Atbilstība Eiropas Savienības mērķiem un politikai citās jomās**

Ar šo priekšlikumu papildina spēkā esošos ES tiesību aktus, it īpaši Direktīvu 2000/31/EK par elektronisko tirdzniecību, kas arī ir saistīta ar pakalpojumiem pēc pieprasījuma. Ar Direktīvu 2000/31/EK dalībvalstīm atļauts atkāpties no izcelsmes valsts principa vairāku sabiedriskās kārtības iemeslu dēļ. Tā rezultātā audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus reglamentē dažādi noteikumi par saturu izplatīšanu dažādās dalībvalstīs (Direktīvas 2000/31/EK 3. panta 4. punkts). Turklāt Direktīva 2000/31/EK neattiecas uz tādiem sabiedriskās kārtības jautājumiem kā, piemēram, nepilngadīgo aizsardzība vai cilvēka cieņas respektēšana, turpretim šajā

priekšlikumā paredzēta minimālā saskaņošana šajās audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu jomās. Direktīvu 2005/29/EK piemēro negodīgās komercpraksēs, piemēram, maldināšana un agresīva prakse, izmantojot informācijas nesēju pakalpojumus, turpretim esošajā direktīvā paredzēti konkrēti komerciālo komunikāciju nosacījumi, kas ir piemēroti audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem.

Ar Direktīvu 2003/33/EK ir aizliegta cigarešu un citu tabakas izstrādājumu reklāma presē un citos drukātajos izdevumos, radio un informācijas sabiedrības pakalpojumos. Ar minēto direktīvu tabakas izstrādājumu sabiedrībām arī aizliedz sponsorēt radio raidījumus un pārrobežu pasākumus. Turklāt Direktīvas 2003/33/EK 14. apsvērumā skaidri norādīts, ka ar direktīvu par televīziju bez robežām aizliedz jebkāda veida tiešus vai netiešus audiovizuālus komerciālos paziņojumus par cigaretēm un citiem tabakas izstrādājumiem apraides pakalpojumos. Ja tiks pieņemts šis priekšlikums, minētais aizliegums attieksies uz visiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem.

Šajā priekšlikumā pilnībā ņemtas vērā pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, it īpaši tās 11. pantā. Šajā ziņā minētā direktīva nekādā veidā neliedz dalībvalstīm piemērot to konstitucionālos noteikumus par preses brīvību un vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos.

2) **APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS**

• **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās metodes, galvenās mērķnozāres un vispārīgs respondentu raksturojums

Pirmā sabiedriskā apspriešanās notika 2003. gadā. Komisija publicēja apspriešanās dokumentus savā tīmekļa vietnē un aicināja ieinteresētās personas iesniegt rakstiskus ziņojumus līdz 2003. gada 15. jūlijam. Komisija saņēma vairāk nekā 150 rakstiskus ziņojumus (aptuveni 1350 lappuses) no visām attiecīgajām personām (privātās un sabiedriskās raidorganizācijas, regulatori, producenti, tiesību subjekti) un lielākās daļas dalībvalstu. Pēc tam tika organizētas vairākas atklātas apspriešanās.

Ar Komisijas paziņojumu par Eiropas reglamentējošās audiovizuālās politikas nākotni [KOM(2003)784, 15.12.2003.] apkopoti šīs pirmās apspriešanās laikā gūtie secinājumi un izveidotas trīs fokusa grupas, lai apspriestu i) turpmākā regulējuma darbības jomu, ii) atbilstošus noteikumus par televīzijas reklāmu un iii) tiesības uz informācijas/īso ziņu pārraidi.

Fokusa grupu apspriežu rezultāti tika apkopoti „apspriežamo jautājumu dokumentos”, kurus 2005. gada jūlijā publicēja kopīgi ar Apvienotās Karalistes prezidentūru organizētās audiovizuālās konferences vajadzībām. Šīs otrās apspriešanās laikā Komisija saņēma ziņojumus no vairāk nekā 200 ieinteresētajām personām, tostarp IKT nozares uzņēmumiem, telekomunikāciju uzņēmumiem un tīmekļa pakalpojumu sniedzējiem. Notika plašas debates par vairumu personu interesējošiem jautājumiem, un to kulminācijas punkts bija Liverpūles 2005. gada septembra konference.

Atklāta apspriešanās tika rīkota tīmeklī no 2005. gada 11. jūlija līdz 2005. gada 5. septembrim. Komisija saņēma 206 atbildes no ieinteresētajām personām.

Abu apspriešanās posmu rezultāti atrodami Komisijas tīmekļa vietnē:

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/review-twff2003/contribution.htm>

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/revision-tvff2005/2005-contribution.htm>

Atbilžu apkopojums un tas, kā tās nemtas vērā

Turpmākā regulējuma darbības joma

Diskusijas skaidri liecināja, ka svarīgs princips ir tehnoloģiskā neitralitāte. Dalībvalstis, patērētāju organizācijas un valsts raidorganizācijas atbalsta televīzijas satura noteikumu pārskatīšanu kā daļu no visu audiovizuālo informācijas nesēju plaša tiesiskā regulējuma. Tomēr visi piekrīt, ka horizontāla pieeja saturam darbojas tikai tad, ja lineārie un nelineārie pakalpojumi ir pakļauti divlīmeņu noteikumu sistēmai.

Lielākā daļa ieinteresēto personu apspriešanās laikā pauda uzskatu, ka iedalījums lineāros un nelineāros pakalpojumos ir praktiski realizējams, uz nākotni orientēts tiesisku definīciju pamats.

Reklāma

Attiecībā uz kvantitatīvajiem noteikumiem tika apspriesta vajadzība pēc lielākas elastības nosacījumos par sludinājumu un ikdienas reklāmas apjomu ierobežojumiem. Šo ideju plaši atbalstīja nozare un daļēji arī valsts raidorganizācijas un dažas dalībvalstis.

Daudzas ieinteresētās personas uzsvēra kopregulējuma un pašregulējuma lietderību reklāmas jomā.

Nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzība

Jautājumā par nepilngadīgo aizsardzību un musināšanu uz naidu pastāv liela vienprātība par pašreizējo līdzsvaru direktīvā par televīziju bez robežām. Dalībvalstis, valsts raidorganizācijas, reliģiskās organizācijas un patērētāju un skatītāju organizācijas ir paidušas uzskatu, ka šīs vērtības jāattiecinā arī uz nelineārajiem pakalpojumiem, ne tikai uz tradicionālo televīziju.

Kultūras daudzveidība

Lai gan pastāv vispārēja vienprātība attiecībā uz dinamiskas Eiropas audiovizuālās produkcijas nozares mērķi, kurā atspoguļota mūsu kultūru daudzveidība, tomēr ir skaidrs, ka to nevar sasniegt ar pārraides laika ierobežošanu pakalpojumos pēc pieprasījuma. No otras puses ir skaidrs, ka direktīvā jāparedz arī nelineāro pakalpojumu brīva cirkulācija iekšējā tirgū vispusīgā veidā un ka šis jautājums ir jāregulē.

Tiesības uz informāciju un īsiem ziņu izvilkumiem

Ieinteresētajām personām ir atšķirīgi uzskati par tiesībām uz informāciju un īsiem ziņu izvilkumiem. No vienas puses dažas ieinteresētās personas apgalvo, ka nav vajadzības saskaņot dažādus reglamentējošos noteikumus Eiropas mērogā, bet, savukārt, valsts raidorganizācijas uzskata, ka pašreizējie apspriežu nosacījumi neatvieglo pieeju īsiem ziņu izvilkumiem, tādēļ būtu noderīgi iekļaut šādu nosacījumu direktīvā.

• Speciālās zināšanas un to izmantošana

Attiecīgās zinātnes un speciālo zināšanu jomas

- salīdzinošs pētījums par kontroles pasākumu ietekmi uz televīzijas reklāmas tirgiem Eiropas Savienības dalībvalstīs (*Carat*);
- pētījums par televīzijas programmu izplatīšanas un veidošanas pasākumu ietekmi – Kopienas un valstu mērogā (*David Graham and Associated Ltd.*);
- pētījums par kopregulēšanas pasākumiem informācijas nesēju nozarē (*Hans Bredow Institut*);
- pētījums par noteikumu piemērošanu attiecībā uz TV reklāmu, sponsorēšanu un televeikalu (*Audimetrie*);
- ietekmes novērtējums (*Rand*).

Izmantotā metodoloģija

Salīdzinošā novērtēšana, statistikas pētījumi, kvantitatīvas intervijas, bibliogrāfiskie pētījumi, faktu un skaitļu apkopošana, ņemot vērā ekonomiskos parametrus, kā arī tehnoloģiskos faktoros.

Galvenās organizācijas un eksperti, ar kuriem notikusi apspriešanās

Fokusa grupas, *Carat*, *RAND*, *David Graham and Associated Ltd.*, *Hans Bredow Institut*, *S.A. Audimetrie* un visas ieinteresētās personas divos atklātās apspriešanās posmos.

Sanemto un izmantoto atzinumu kopsavilkums

Netika minēts, ka pastāvētu nopietns risks ar neatgriezeniskam sekām.

- Pētījums par televīzijas programmu izplatīšanas un veidošanas pasākumu ietekmi apstiprina, ka direktīvas par televīziju bez robežām 4. un 5. pants ir apmierinošs un stabils Eiropas un neatkarīgās produkcijas un kultūras daudzveidības pamats. Kopš to stāšanās spēkā tiem ir bijusi pozitīva ietekme ne tikai attiecībā uz Eiropas darbu skaita pieaugumu Eiropas televīzijā, bet arī kultūras un ekonomikas ziņā.
- Regulējuma ietekme uz televīzijas reklāmas tirgiem (10. – 20. pants direktīvā par

televīziju bez robežām): raidorganizācijas aicina vienkāršot vai pat atcelt 11. pantu, kuru tās uzskata par pārāk sarežģītu. Reklāmas pārtraukumu skaits ir zemāks tajās valstīs, kur ir stingri noteikumi, un augstāks tajos tirgos, kuros atcelti ierobežojumi. Pētījumu rezultāti liecina, ka ar 18. pantā minētajiem ierobežojumiem ir nodrošināts labs līdzsvars starp skatītāju aizsardzību un tirgus vajadzībām. Attiecībā uz produkta izvietojumu, skaidri un precīzi informējot sabiedrību par reklāmas devēja produktu izvietojumu raidījumā, varētu izvairīties no aplinku reklāmas.

Ekspertu ieteikumu publiskošanai izmantotie līdzekļi

Informācijas sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietne:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm

• Ietekmes novērtējums

Pastāv pieci iespējamie risinājumi direktīvas par televīziju bez robežām pārskatīšanai.

(1) Direktīvas atcelšana

Attiecībā uz audiovizuālo pakalpojumu iekšējo tirgu, nepilngadīgo un cilvēka cieņas, patērētāju un sabiedriskās kārtības aizsardzību, kā arī kultūras dažādības veicināšanu direktīvas atcelšana nozīmētu, ka tiktu piemēroti tikai valstu noteikumi un ka raidorganizācijas vairs nevarētu atsaukties uz valsts izcelsmes principu.

(2) Direktīvas atstāšana bez grozījumiem

Ietekmes novērtējumā ir jāizskata scenārijs, kad netiek veiktas nekādas izmaiņas (*status quo*). Šāds stāvoklis nodrošina atskaites punktu citu alternatīvu ietekmes novērtējumam.

(3) Atsevišķi grozījumi un teksta noskaidrošana

Direktīvu pārskatītu, uzlabojot definīcijas atbilstīgi Eiropas Kopienų Tiesas praksei, lai nodrošinātu visu televīzijai līdzīgo lineāro pakalpojumu ietveršanu. Direktīva neattiecas uz nelineāriem pakalpojumiem.

(4) Visaptveroša struktūra ar pakāpenisku lineāru un nelineāru pakalpojumu traktēšanu

Ar direktīvu izveidotu visaptverošu struktūru jebkura veida elektroniskai audiovizuāla satura pārraidei, bet dažādus pakalpojumu veidus (proti, lineārus un nelineārus) traktētu atšķirīgi. Uz nelineāriem pakalpojumiem attiektos tikai konkrēti pamatnoteikumi.

(5) Pilnīga saskaņošana ar lineāru un nelineāru pakalpojumu vienlīdzīgu traktēšanu

Šajā gadījumā būtu nepieciešams ieviest audiovizuālā satura pakalpojumu direktīvu,

kurā traktēti visa veida pakalpojumi ar vienādiem nosacījumiem. Ikviens šīs direktīvas nosacījums – sākot no valsts izcelsmes principa, līdz Eiropas un neatkarīgajām raidorganizācijām – vienādi attiektos uz visiem lineārajiem un nelineārajiem pakalpojumiem.

Ietekmes novērtējumā tika detalizēti izskatīts 2., 3. un 4. risinājums.

No direktīvas atcelšanas – 1. risinājums – labumu negūtu ne raidorganizācijas, kuras vairs nevarētu darboties saskaņotā un atvērtā Viseiropas audiovizuālajā tirgū, ne patērētāji, kuri zaudētu garantētu pieeju liela skaita audiovizuālo pakalpojumu, ņemot vērā minimālos kvalitātes standartus, neatkarīgi no dalībvalsts izcelsmes. Būtībā neviena no ieinteresētajām personām neizteica priekšlikumu šajā virzienā intensīvās sabiedriskās apspriešanās laikā, kas minēta 1. nodaļā. Šo iemeslu dēļ 1. risinājumu nevar uzskatīt par izpildāmu, un ietekmes novērtējumā tas nav ņemts vērā.

Ar 5. risinājumu aicināts veikt pilnu saskaņošanu visā audiovizuālajā nozarē. Tomēr arī tas netika izskatīts, jo tā īstenošana pašreizējā kontekstā – krasi atšķirīga nozare ar strauju attīstību, kas pakļauta nepastāvīgam ekonomisko, politisko un sociālkulturālo interešu sajaukumam – šķiet neiespējama tuvākajā laikā. Neviena no ieinteresētajām personām nav izvirzījusi priekšlikumu arī par šo risinājumu.

Tika atzīts, ka 9 galvenās ieinteresēto personu grupas, dalībvalstu valsts pārvaldes un Komisija ir tieši vai netieši iesaistītas noteikumu īstenošanā, kas pamatojas uz direktīvu par televīziju bez robežām vai uz tās pārskatīšanu. Šīm ieinteresēto personu vajadzībām tabulās ir apkopots detalizēts ietekmes novērtējums iepriekš minētajiem trīs politikas risinājumiem, ņemot vērā galvenos jautājumus, kas pārrunāti sabiedriskās apspriešanās laikā - skatīt pielikumu.

Analīze uzrādīja, ka *status quo* risinājums (2. risinājums) radītu negatīvas sekas ievērojamam skaitam ieinteresēto personu. Tikai dažas ieinteresētās personas nepārprotami gūtu labumu, ja direktīvu atstātu bez grozījumiem.

Saskaņā ar analīzi 3. risinājums ietekmētu mazāku ieinteresēto personu skaitu tās ierobežotās darbības jomas dēļ, un uzlabotu riska/ ieguvumu līdzsvaru arī tikai dažām ieinteresētajām personām. Dažām ieinteresētajām personām šis risinājums nenozīmētu būtiskas izmaiņas vispārējos nosacījumos, bet tikai nelielam skaitam ieinteresēto personu šis risinājums nozīmētu pozitīvu scenāriju.

Visaptveroša tiesību aktu struktūra ar pakāpenisku lineāro un nelineāro pakalpojumu traktēšanu nozīmētu gandrīz pretēju *status quo* risinājumu attiecībā uz ieinteresēto personu skaitu, kas gūst labumu vai ko negatīvi ietekmē visaptveroša direktīvas pārskatīšana. Lai gan izmaiņas neskartu lielāko daļu ieinteresēto personu, šis risinājums ļoti liela skaita ieinteresēto personu nozīmētu būtisku scenārija uzlabojumu. Tikai dažos gadījumos būtu sagaidāma pasliktināšanās konkrētu apstākļu ietekmē.

Komisija veica ietekmes novērtējumu saskaņā ar darba programmu, par kuru ir pievienots ziņojums tiesību aktu priekšlikuma projektam un kurš būs pieejams Informācijas sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm.

3) PRIEKŠLIKUMA TIESISKIE FAKTORI

- **Ierosinātās rīcības kopsavilkums**

- Direktīvas grozīšana.

- Kopējie minimālie nosacījumi visiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem (ietverot nelineāros pakalpojumus).

- Reklāmas nosacījumu elastība un modernizēšana, nodrošinot patērētāju aizsardzību un īstenojot vispārējos sabiedriskās kārtības mērķus.

- **Juridiskais pamats**

Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 47. panta 2. punkts un 55. pants.

- **Subsidiaritātes princips**

Ņemot vērā jaunus audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus pēc pieprasījuma, aizvien vairāk pieaug bažas, ka valstu noteikumu atšķirības attiecībā uz šiem pakalpojumiem varētu traucēt iekšējā tirgus konkurencei. Pārskatot direktīvu par televīziju bez robežām, jārisina jautājums par iekšējā tirgus izveidošanas un funkcionēšanas apstākļu uzlabošanu, lai likvidētu (esošās un iespējamās) barjeras, kas kavē īstenot principu par pakalpojumu brīvu piedāvāšanu dēļ valstu normatīvajiem aktiem vai ievērojamiem konkurences traucējumiem sakarā ar būtiskām atšķirībām valstu normatīvajos aktos, ar ko regulē jaunos pakalpojumus (pēc pieprasījuma).

Pastāv reāls juridiskās nenoteiktības risks, ja, rodoties jauniem pakalpojumiem pēc pieprasījuma, dalībvalstis neievērotu izcelsmes valsts principu sabiedriskās kārtības iemeslu dēļ, jo tādējādi audiovizuālie pakalpojumi pēc pieprasījuma tiktu pakļauti nesaskaņotiem noteikumiem dažādās dalībvalstīs. Tajā pašā laikā saskaņā ar neseno aptauju, ko Komisija nosūtīja televīzijas bez robežām koordinācijas komisijas biedriem, lielākajā daļā dalībvalstu jau tagad tiek reglamentēti nelineāro (pēc pieprasījuma) pakalpojumu galvenie aspekti. Dalībvalstīs tiešām ir atšķirīgi noteikumi par audiovizuālajiem pakalpojumiem pēc pieprasījuma; 23 no 25 dalībvalstīm pastāv dažāda veida nosacījumi attiecībā uz vairumu šeit minēto jautājumu. Bez saskaņotas Eiropas pieejas Viseiropas piedāvājumi ciestu no juridiskās nenoteiktības un pakalpojumu sniedzēji varētu izvēlēties pāriet ārzonā ārpus ES, un tādējādi vidēja termiņa laikposmā tiktu nodarīts kaitējums dalībvalstu ekonomikai.

- **Proporcionalitātes princips**

Projektā tikai izteikti priekšlikumi par minimālu saskaņošanu, lai nodrošinātu audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu brīvu apriti iekšējā tirgū. Tās īstenošanai jānotiek tikai kopregulēšanas vai pašregulēšanas ceļā.

Ar šo priekšlikums ievērojami vienkāršos televīzijas reklāmas uzraudzības

noteikumus. Ar nelineāro audiovizuālo pakalpojumu noteikumu minimālo saskaņošanu raidorganizācijām pārsvarā netiks piemērotas jaunas saistības, bet tās tikai tiks saskaņotas Eiropas mērogā, lai ieviestu izcelsmes valsts principu, tādēļ tas atbilst mērķim.

- **Juridisko instrumentu izvēle**

Ierosinātie tiesību akti: direktīva, kopregulēšana, pašregulēšana.

Priekšlikumā ierosināts instrumentu kopums: ja tiek skartas pamattiesības, nepieciešama regulēšana. Kopregulēšana jau tagad tiek plaši izmantota nepilngadīgo aizsardzībā, un priekšlikumam vajadzētu veicināt kopregulēšanu jomās, kuras koordinē ar direktīvu. Visām ieinteresētajām personām jāapstiprina šādas reglamentēšanas sistēmas un jānodrošina to efektīva īstenošana.

4) **IETEKME UZ BUDŽETU**

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

5) **PAPILDU INFORMĀCIJA**

- **Simulācija, izmēģinājuma fāze un pārejas posms**

Priekšlikumam paredzēts pārejas posms.

- **Vienkāršošana**

Priekšlikumā paredzēta tiesību aktu vienkāršošana.

Pašreizējās direktīvas par televīziju bez robežām televīzijas reklāmas noteikumi tiks ievērojami vienkāršoti. Tikas atcelts ikdienas pārraides laika ierobežojums, reklāmas kategorijas tiks vienkāršotas un noteikumi par reklāmas ievietošanu padarīti vienkāršāki un elastīgāki.

Priekšlikums ir iekļauts Komisijas darba un likumdošanas programmā ar atsauci 2005/INFSO/032.

- **Pārbaudes/ pārskatīšanas/ darbības beigšanas klauzula**

Priekšlikumā ietverta pārskatīšanas klauzula.

- **Atbilstības tabula**

Dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai to valsts noteikumu teksts, ar kuriem transponē šo direktīvu, kā arī jāiesniedz minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabula.

- **Eiropas Ekonomikas zona**

Tā kā šā tiesību akta priekšlikums attiecas uz Eiropas Ekonomikas zonu, tā piemērošanas joma jāpaplašina attiecībā uz EEZ.

• Priekšlikuma īss izskaidrojums

Direktīvas pārskatīšanas mērķis ir definēt noteikumus attiecībā uz audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem neatkarīgi no programmām, kas nozīmē to, ka vienam pakalpojuma veidam ir piemērojami vienādi pamatnoteikumi. Piemērojamo likumu kopums turpmāk būs atkarīgs nevis no pārraidīšanas platformas, bet gan no pakalpojuma veida. Ar turpmāko regulējumu tiks nodalīti lineārie audiovizuālie pakalpojumi jeb „apraide”, tostarp *IPTV*, straumēšana jeb pārraidīšana tīmeklī, no vienas puses, un nelineārie pakalpojumi, piemēram „video pēc pieprasījuma” pakalpojumi, no otras puses.

Direktīvā, ar kuru izdara grozījumus, ieviestas jaunas definīcijas „audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu” jomā atbilstīgi grozītās direktīvas 1. pantam. Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu definīcija attiecas uz plašsaziņas līdzekļu uzdevumu informēt, izklaidēt un izglītēt, bet izslēdz jebkura veida privātu korespondenci, piemēram, elektronisko pastu, kas nosūtīts ierobežotam saņēmēju skaitam. Šajā definīcijā nav arī ietverti visi tie pakalpojumi, kuru galvenais nolūks nav nodrošināt audiovizuālu saturu pat tad, ja šādos pakalpojumos ir ietverti daži audiovizuālie elementi. Šeit pieskaitāmi pakalpojumi, kuros audiovizuālais saturs ir tikai blakusparādība, nevis galvenais nolūks.

Jaunajā 3.c līdz 3.h pantā iekļauti pamatnoteikumi par visiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem. Tie ļauj atcelt dažus konkrētus noteikumus par televīzijas pārraidēm, piemēram, 7. pantu, 12. pantu un 22.a pantu.

Uz nelineāriem pakalpojumiem (pakalpojumiem pēc pieprasījuma) attieksies dažas minimālās prasības saistībā ar

- nepilngadīgo aizsardzību,
- aizliegumu kūdīt uz naidu,
- informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēja identifikāciju,
- komerciālo paziņojumu identifikāciju,
- dažiem kvalitatīviem ierobežojumiem attiecībā uz komerciāliem paziņojumiem (piemēram, par alkoholu vai par paziņojumiem, kas paredzēti nepilngadīgajiem).

Ar jauno 3.b pantu attiecībā uz lineārajiem pakalpojumiem tiek ieviests nosacījums nediskriminējošā veidā piemērot tiesības uz īsām ziņu reportāžām.

Galvenās izmaiņas IV nodaļā par televīzijas reklāmu attiecas uz elastīgiem noteikumiem reklāmas ievietošanai (grozīts 11. pants), skaidriem noteikumiem par produktu ievietošanu, televīzijas reklāmas ikdienas pārraides laika ierobežojuma atcelšanu (iepriekšējais 18. pants) un kvantitatīvu ierobežojumu televeikalu atcelšanai (iepriekšējais 18. pants).

Reklāmas ikdienas pārraidīšanas trīs stundu laika ierobežojums ir uzskatāms par novecojušu, jo to praksē nepiemēro, un tādēļ tas tiek svītrots. Iestarpināšanas

noteikumi ir vienkāršoti un padarīti elastīgāki. Tā vietā, lai kā līdz šim obligāti gaidītu 20 minūtes starp katru reklāmas pauzi, raidorganizācijas tagad var izvēlēties vispiemērotāko brīdi reklāmas ievietošanai raidījumos. Tomēr televīzijas filmas, kinematogrāfijas darbus, bērnu raidījumus un ziņu raidījumus reklāmas nolūkā drīkst pārtraukt tikai reizi 35 minūtēs.

Priekšlikums

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, AR KO GROZA PADOMES
DIREKTĪVU 89/552/EEK**

**par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu,
kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos**

(dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu³,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁴,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁵,

saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru⁶,

tā kā:

- (1) Ar Direktīvu 89/552/EEK koordinē dažus tādus raidījumu veidošanas un apraides noteikumus, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos. Tomēr, ņemot vērā jaunās tehnoloģijas audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu pārraidīšanā, ir jāpielāgo tiesiskais regulējums, lai ņemtu vērā strukturālo pārmaiņu un tehnoloģiju attīstības ietekmi uz uzņēmējdarbības modeļiem, jo īpaši komerciālo raidījumu finansēšanu, un lai nodrošinātu optimālus apstākļus Eiropas informāciju tehnoloģiju un informācijas nesēju nozares un pakalpojumu konkurētspējai.
- (2) Normatīvie un administratīvie akti dalībvalstīs saistībā ar televīzijas raidījumu veidošanu un apraides noteikumiem jau ir koordinēti Direktīvā 89/552/EEK, turpretim noteikumos, kas attiecināmi uz tādām darbībām kā audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumi pēc pieprasījuma, ietverta neatbilstība, kas dažos gadījumos var kavēt šo pakalpojumu brīvu kustību Eiropas Savienībā un traucēt konkurenci kopējā tirgū. Proti, Direktīvas 2000/31/EK 3. panta 4. punktā noteikts, ka dalībvalstis var atkāpties no izcelsmes valsts principa īpašu sabiedriskās kārtības iemeslu dēļ.

³ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁴ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁶ OV C [...], [...], [...] lpp.

- (3) Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu nozīme attiecībā uz sabiedrību, demokrātiju un kultūru attaisno īpašu noteikumu piemērošanu šiem pakalpojumiem.
- (4) Tradicionālie audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumi un jaunie pakalpojumi pēc pieprasījuma piedāvā ievērojamas nodarbinātības iespējas Kopienā, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos, un veicina ekonomikas izaugsmi un ieguldījumus.
- (5) Pastāvošā juridiskā nenoteiktība un nevienlīdzīgi konkurences apstākļi attiecībā uz tiesisko režīmu, ar ko regulē jaunos pakalpojumus pēc pieprasījuma, traucē Eiropas uzņēmumiem, kas sniedz audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus. Tādēļ, lai novērstu konkurences traucējumus un uzlabotu juridisko noteiktību, visiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem ir jāpiemēro vismaz saskaņoto noteikumu pamatnosacījumi.
- (6) Komisija ir pieņēmusi paziņojumu par Eiropas reglamentējošās audiovizuālās politikas nākotni⁷, kurā tā uzsver, ka reglamentējošai politikai šajā nozarē ir jānodrošina noteiktas sabiedrības intereses, piemēram, kultūru daudzveidība, tiesības saņemt informāciju, nepilngadīgo aizsardzība un patērētāju aizsardzība, šobrīd un turpmāk.
- (7) Lai veicinātu izaugsmi un darbavietu skaita pieaugumu informācijas sabiedrības un informācijas nesēju nozarēs, Komisija ir pieņēmusi iniciatīvu „i2010: Eiropas informācijas sabiedrība”⁸. i2010 ir visaptveroša stratēģija, kas paredzēta, lai veicinātu digitālās ekonomikas attīstību, pamatojoties uz informācijas pakalpojumu un informācijas nesēju pakalpojumu, tīklu un ierīču konvergenci, modernizējot un izvēršot ES politikas instrumentus: reglamentējošos līdzekļus, izpēti un sadarbību ar rūpniecības nozari. Komisija pati ir apņēmusies radīt saskaņīgu iekšējā tirgus struktūru informācijas sabiedrībai un informācijas nesēju pakalpojumiem, modernizējot audiovizuālo pakalpojumu tiesisko regulējumu, sākot ar Komisijas priekšlikumu 2005. gadā modernizēt direktīvu par televīziju bez robežām.
- (8) Eiropas Parlaments 2005. gada 6. septembrī pieņēma rezolūciju par Direktīvas 89/552/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 97/36/EK, 4. un 5. panta piemērošanu 2001.–2002. gadā (Weber ziņojums)⁹. Ar šo rezolūciju aicināts pielāgot spēkā esošo direktīvu par televīziju bez robežām strukturālajām pārmaiņām un tehnoloģiju attīstībai, pilnībā ņemot vērā minētās direktīvas pamatprincipus, kas paliek spēkā. Turklāt tajā principā atbalstīta pamatnoteikumu vispārējā pieeja attiecībā uz visiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem un papildu noteikumiem saistībā ar lineārajiem („apraides”) pakalpojumiem.
- (9) Ar šo direktīvu palielināta atbilstība pamattiesībām, un tā pilnībā atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartas atzītajiem principiem, jo īpaši tās 11. pantam. Šajā ziņā

⁷ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Eiropas reglamentējošās audiovizuālās politikas nākotne”, KOM(2003) 784, 15.12.2003.

⁸ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „i2010 – Eiropas informācijas sabiedrība izaugsmei un nodarbinātībai”, KOM(2005) 229, 1.6.2005.

⁹ Eiropas Parlamenta rezolūcija par Direktīvas 89/552/EEK („Televīzija bez robežām”), kas grozīta ar Direktīvu 97/36/EK, 4. un 5. panta piemērošanu 2001. - 2002. gadā, A6-0202/2005.

minētā direktīva nekādi neliedz dalībvalstīm piemērot to konstitucionālos noteikumus par preses brīvību un vārda brīvību plašsaziņas līdzekļos.

- (10) Ieviešot saskaņoto pienākumu minimālo kopumu 3.c līdz 3.h punktā, dalībvalstis vairs nevar šajā direktīvā saskaņotajās jomās atkāpties no izcelsmes valsts principa attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību un cīņu pret jebkādu kūdīšanu uz naidu rases, dzimuma, reliģijas vai tautības dēļ un cilvēka cieņas aizskaršanu attiecībā uz privātpersonām vai patērētāju aizsardzību, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/31/EK¹⁰ 3. panta 4. punktā.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK¹¹ saskaņā ar tās 1. panta 3. punktu neskar Kopienas vai valsts mērogā veiktos pasākumus ar vispārējo interešu mērķiem, jo īpaši attiecībā uz satura reglamentēšanu un audiovizuālo politiku.
- (12) Nevienā no šīs direktīvas noteikumiem nav ietverta prasība vai aicinājums dalībvalstīm noteikt jaunas licencēšanas vai administratīvo atļauju sistēmas kādam informācijas nesēju veidam.
- (13) Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu definīcija attiecas uz visiem plašsaziņas pakalpojumiem: gan plānotajiem, gan pēc pieprasījuma. Tomēr šo pakalpojumu joma ir ierobežota uz pakalpojumiem atbilstīgi definīcijai Līgumā un tādējādi attiecas uz jebkuru saimnieciskās darbības veidu, tostarp sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumiem, bet neattiecas uz darbībām, kas nav saistītas ar ekonomiku, piemēram, pilnīgi privātas tīmekļa vietnes.
- (14) Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu definīcija attiecas uz plašsaziņas līdzekļu uzdevumu informēt, izklaidēt un izglītēt, bet izslēdz jebkura veida privātu korespondenci, piemēram, elektronisko pastu, kas nosūtīts ierobežotam saņēmēju skaitam. Šī definīcija izslēdz arī visus pakalpojumus, kas nav paredzēti audiovizuāla satura izplatīšanai, t.i., ja jebkura veida audiovizuāls saturs ir saistīts vienīgi ar pakalpojumu un nevis tā galveno nolūku. Papildinošos nolūkos ietvertas tīmekļa vietnes, kas satur audiovizuālus elementus vienīgi īpašā veidā, piemēram, animētus grafiskos elementus, mazus reklāmas klipus vai informāciju saistībā ar produktu vai pakalpojumu, kas nav audiovizuāls.
- (15) Šī direktīva neattiecas uz laikrakstu un žurnālu elektroniskajām versijām.
- (16) Termins „audiovizuāls” attiecas uz kustīgiem attēliem ar skaņu vai bez tās, tādējādi ietver mēmās filmas, bet neattiecas uz skaņas pārraidi vai radio.
- (17) Redakcionālās atbildības jēdziens ir būtisks, lai noteiktu informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēja nozīmi un tādējādi definētu audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus. Šī direktīva neskar Direktīvā 2000/31/EK noteiktos saistību izņēmumus.
- (18) Papildus reklāmai un televeikalam ir ieviesta plašāka audiovizuāla komerciālā paziņojuma definīcija. Tajā ietverti kustīgi attēli ar skaņu vai bez tās, kas pavada audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus un ir paredzēti, lai tieši vai netieši

¹⁰ OV L 178, 17. 7.2000., 1. lpp.

¹¹ OV L 108, 24.04.2004., 33. lpp.

veicinātu preces, pakalpojumus vai tēlu, vai fizisku, vai juridisku vienību, kas veic saimniecisko darbību, un tādēļ neietver sabiedrisko pakalpojumu paziņojumus un bezmaksas raidījumus, kuros aicina uz labdarību.

- (19) Izcelsmes valsts princips saglabājas šīs direktīvas galvenā daļa, jo tā ir būtiska iekšējā tirgus radīšanā. Tādējādi šis princips ir jāpiemēro visiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem, lai nodrošinātu juridisko noteiktību informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējiem kā svarīgu pamatu jauniem uzņēmējdarbības modeļiem un šo pakalpojumu izvēršanā. Tas ir arī būtiski, lai nodrošinātu brīvu informācijas un audiovizuālo programmu plūsmu iekšējā tirgū.
- (20) Tehnoloģiju attīstība, jo īpaši attiecībā uz ciparu satelītu programmām, nozīmē, ka ir jāpielāgo papildu kritēriji, lai nodrošinātu piemērotu regulējumu un efektīvu īstenošanu un piešķirtu dalībniekiem faktiskas tiesības noteikt audiovizuāla satura pakalpojuma saturu.
- (21) Tā kā minētā direktīva attiecas uz auditorijai piedāvājamiem pakalpojumiem Eiropas Savienībā, tā ir jāpiemēro tikai attiecībā uz tiem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem, kurus auditorija var uztvert tieši vai netieši vienā vai vairākās dalībvalstīs ar standarta patērētāju ierīci. „Standarta patērētāju ierīces” definīcija ir jāatstāj valstu kompetento iestāžu ziņā.
- (22) EK dibināšanas līguma 43. līdz 48. pantā ir noteiktas pamattiesības brīvībai veikt uzņēmējdarbību. Tādēļ audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojuma sniedzēji kopumā var brīvi izvēlēties dalībvalsti, kurā dibināt savu uzņēmējdarbību. Eiropas Kopienų Tiesa turklāt ir uzsvērusi, ka „Līgums neaizliedz uzņēmumam brīvi sniegt pakalpojumus, ja tas nepiedāvā pakalpojumus dalībvalstī, kurā tas ir dibināts”¹².
- (23) Dalībvalstīm jāspēj brīvi piemērot stingrākus noteikumus šīs direktīvas koordinētajās jomās attiecībā uz to jurisdikcijā esošiem informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējiem. Lai nodrošinātu, ka šādi noteikumi netiek apietī, Eiropas Kopienų Tiesas tiesu prakses kodifikācija¹³ apvienojumā ar efektīvāku procedūru ir piemērots risinājums, par ko ņem vērā dalībvalstu intereses, neapšaubot izcelsmes valsts principa atbilstošu piemērošanu.
- (24) Saskaņā ar šo direktīvu, neatkarīgi no izcelsmes valsts principa piemērošanas dalībvalstis var turpināt to pasākumu veikšanu, kas ierobežo televīzijas raidījumu veidošanas un apraides kustības brīvību, bet tikai saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem, kas uzskaitīti šīs direktīvas 2.a punktā, un saskaņā ar šajā direktīvā noteikto procedūru. Tomēr Eiropas Kopienų Tiesa ir konsekventi uzsvērusi, ka jebkurš ierobežojums brīvi sniegt pakalpojumus, piemēram, jebkura atkāpe no Līguma pamatprincipa, ir jāinterpretē attiecīgi¹⁴.

¹² Lieta C-56/96 VT4, 22. punkts; Lieta C-212/97 *Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; skatīt arī: Lieta C-11/95 Komisija pret Beļģijas Karalisti un Lieta C-14/96 *Paul Denuit*.

¹³ Lieta C-212/97 *Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen*; Lieta C-33/74 *Van Binsbergen v Bestuur van de Bedrijfsvereniging*; Lieta C-23/93 *TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media*, 21. punkts.

¹⁴ Lieta C-355/98 Komisija pret Beļģiju [2000] ECR I-1221, 28. punkts; Lieta C-348/96 *Calfa* [1999] ECR I-0011, 23. punkts.

- (25) Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam „Labāks regulējums izaugsmei un darbavietām Eiropas Savienībā”¹⁵ uzsvēta piemērotas reglamentējošās pieejas rūpīgas analīzes nozīme, jo īpaši attiecībā uz to, vai tiesību akti ir lietderīgi attiecīgajā nozarē un problēmas risināšanā, vai arī jāņem vērā tādas alternatīvas kā kopregulējums vai pašregulējums. Kopregulējumam un pašregulējumam Iestāžu nolīgumā par tiesību aktu labāku izstrādi¹⁶ ir sniegtas saskaņotas definīcijas, kritēriji un kārtība. Pieredze rāda, ka kopregulēšanas un pašregulēšanas līdzekļiem, kas īstenoti saskaņā ar dalībvalstu dažādajām tiesību tradīcijām, var būt svarīga nozīme, nodrošinot augsta līmeņa patērētāju aizsardzību.
- (26) Izklaides tiesības attiecībā uz sabiedrību interesējošiem pasākumiem raidorganizācijas var iegūt izņēmuma kārtā. Tomēr ir svarīgi veicināt plurālismu ar ziņu raidījumu un programmu dažādību visā Eiropas Savienībā un ievērot principus, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā.
- (27) Tādējādi, lai garantētu pamatbrīvību saņemt informāciju un nodrošināt, ka pilnīgi un pienācīgi tiek aizsargātas skatītāju intereses Eiropas Savienībā, tiem, kas izmanto ekskluzīvas tiesības attiecībā uz sabiedrību interesējošiem pasākumiem, jāpiešķir citām raidorganizācijām un starpniekiem, ja tie darbojas raidorganizāciju vārdā, tiesības izmantot īsus izvilkumus vispārīgos ziņu raidījumos ar godīgiem, saprātīgiem un nediskriminējošiem nosacījumiem, ņemot vērā ekskluzīvās tiesības. Šādi nosacījumi ir jāpaziņo savlaicīgi pirms sabiedrību interesējošā pasākuma, lai dotu pārējiem pietiekami daudz laika izmantot šādas tiesības. Vispārīga prasība ir, lai šādi īsi izvilkumi nepārsniedz 90 sekundes.
- (28) Nelineārie pakalpojumi atšķiras no lineārajiem pakalpojumiem ar to, kādas ir lietotāja izvēles un kontroles iespējas un kā šie pakalpojumi ietekmē sabiedrību¹⁷. Ar to ir attaisnojama mazāk stingra regulējuma piemērošana nelineāriem pakalpojumiem, uz kuriem attiecas tikai 3.c līdz 3.h panta pamatnoteikumi.
- (29) Ņemot vērā audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu īpašo raksturu, jo īpaši šo pakalpojumu ietekmi uz cilvēku uzskatu veidošanas veidu, lietotājiem ir būtiski precīzi zināt, kurš ir atbildīgs par šo pakalpojumu saturu. Tādēļ dalībvalstīm ir svarīgi nodrošināt, ka informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji vienkārši, tieši un pārskatāmi nodrošina pieeju nepieciešamajai informācijai par to, kurš ir redakcionāli atbildīgs par saturu. Katrai dalībvalstij ir jāizlemj praktiskie aspekti par to, kā var sasniegt šo mērķi, neskarot nevienu citu Kopienas tiesību aktu attiecīgo noteikumu.
- (30) Saskaņā ar proporcionalitātes principu minētajā direktīvā paredzētie pasākumi ir stingri ierobežoti uz minimālo, kas nepieciešams, lai sasniegtu iekšējā tirgus pareizas darbības mērķi. Ja ir nepieciešama rīcība Kopienas mērogā un lai nodrošinātu jomu, kura patiešām ir bez iekšējām robežām attiecībā uz audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem, ar šo direktīvu ir jānodrošina augsts aizsardzības līmenis attiecībā uz mērķiem vispārējās interesēs, jo īpaši saistībā ar nepilngadīgo un cilvēka cieņas aizsardzību.

¹⁵ KOM(2005) 97.

¹⁶ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

¹⁷ Skatīt, piemēram, Lietu C- 89/04, *Mediakabel*.

- (31) Likumdevēji, nozare un vecāki turpina uztraukties par audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu kaitīgo saturu un pasniegšanas veidu. Būs arī jaunas problēmas, jo īpaši saistībā ar jaunām programmām un jauniem produktiem. Tādēļ ir jāievieš noteikumi, lai aizsargātu nepilngadīgo fizisko, garīgo un morālo attīstību, kā arī cilvēka cieņu visos audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumos un audiovizuālos komerciālajos paziņojumos.
- (32) Nepilngadīgo un cilvēku cieņas aizsardzībai veiktie pasākumi ir rūpīgi jāaskaņo ar vārda brīvības pamattiesībām, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šo pasākumu mērķis tādējādi ir nodrošināt atbilstīgu nepilngadīgo aizsardzības līmeni, jo īpaši attiecībā uz nelineāriem pakalpojumiem, bet ne attiecībā uz pieaugušo satura raidījumu kā tādu aizliegumu.
- (33) Nevienā no minētās direktīvas noteikumiem, kas attiecas uz nepilngadīgo un sabiedriskās kārtības aizsardzību, nav noteikti pieprasīti, lai attiecīgie jautājumi tiktu īstenoti ar audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu iepriekšēju kontroli.
- (34) EK dibināšanas līguma 151. panta 4. punktā noteikts, ka Kopienai savā rīcībā saskaņā ar minētā līguma noteikumiem jāņem vērā kultūras aspekti, jo īpaši, lai respektētu un veicinātu kultūru daudzveidību.
- (35) Iespējams, ka nelineāro audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumi daļēji aizstās lineāros pakalpojumus. Attiecīgi, ja iespējams, tiem jāveicina Eiropas darbu izgatavošana un izplatīšana, tādējādi aktīvi veicinot kultūras daudzveidību. Būs svarīgi regulāri pārbaudīt, kā audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumos piemēro noteikumus attiecībā uz Eiropas darbu veicināšanu. Turklāt saskaņā ar 3.f.panta 3. punktā minētajiem ziņojumiem dalībvalstīm īpaši jāņem vērā šādu pakalpojumu sniedzēju finansiālais ieguldījums Eiropas darbu izgatavošanā un tiesību iegūšanā, Eiropas darbu daļa audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu katalogā, kā arī tas, kā lietotāji faktiski izmanto šādu pakalpojumu sniedzēju piedāvātos Eiropas darbus.
- (36) Īstenojot Direktīvas 89/552/EEK 4. panta noteikumus, dalībvalstīm ir jānodrošina, ka raidorganizācijas iekļauj atbilstošu daļu Eiropas kopražojuma darbus vai Eiropas darbus, kuru izcelsme nav vietēja.
- (37) Ir svarīgi nodrošināt, ka kinematogrāfijas darbi tiek pārraidīti laikos, kas ir saskaņoti starp tiesību subjektiem un audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējiem.
- (38) Nelineāro pakalpojumu pieejamība palielina patērētāju izvēli. Audiovizuālu komerciālo paziņojumu detalizēti noteikumi attiecībā uz nelineāriem pakalpojumiem tādējādi nav ne attaisnojami, ne arī nozīmīgi no tehniskā viedokļa. Tomēr visiem audiovizuāliem komerciālajiem paziņojumiem jāatbilst ne tikai identifikācijas noteikumiem, bet arī kvalitātes noteikumu pamatnosacījumiem, lai skaidri atbilstu sabiedriskās kārtības mērķiem.
- (39) Kā atzinusi Komisija savā skaidrojošajā paziņojumā par atsevišķiem reklāmas noteikumu aspektiem direktīvā par televīziju bez robežām, jaunu reklāmas tehnoloģiju attīstība un jauninājumi tirgdarbībā ir radījuši jaunas efektīvas iespējas komerciāliem paziņojumiem tradicionālajos raidījumu veidošanas un apraides pakalpojumos, potenciāli veicinot labāku konkurenci līdzvērtīgos apstākļos ar novatoriskiem

pakalpojumiem pēc pieprasījuma¹⁸. Šis skaidrojošais paziņojums paliek spēkā attiecībā uz direktīvas noteikumiem, kurus neskar direktīva, ar kuru tiek izdarīti grozījumi.

- (40) Komerciālā un tehnoloģiju attīstība sniedz lietotājiem lielāku izvēli un atbildību, izmantojot audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus. Lai saglabātu atbildību vispārējo interešu mērķiem, regulējumā ir jāpieļauj noteikta elastības pakāpe attiecībā uz lineāriem audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem: atdalīšanas princips ir jāierobežo uz reklāmu un televeikalu, produktu izvietošana ir jāatļauj noteiktos apstākļos un ir jāatceļ daži kvantitatīvi ierobežojumi. Tomēr, ja produkti tiek izvietoti aplinkus, to izvietošana ir jāaizliedz. Atbilstības princips nedrīkst aizkavēt jaunu reklāmas tehniku izmantošanu.
- (41) Neatkarīgi no praktiskām darbībām, uz kurām attiecas šī direktīva, Direktīvu 2005/29/EK piemēro attiecībā uz tādu negodīgu komercpraksi kā maldināšana un agresīva prakse, kas rodas audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumos. Turklāt, tā kā Direktīva 2003/33/EK, ar kuru aizliedz cigarešu un citu tabakas izstrādājumu reklāmu un sponsorēšanu drukātajos informācijas nesējos, informācijas sabiedrības pakalpojumos un radio apraidē, neskar Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ņemot vērā audiovizuālo informācijas pakalpojumu raksturīgās īpašības, jā saglabā saistība starp Direktīvu 2003/33/EK un Direktīvu 89/552/EEK pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā. Direktīvas 2001/83/EK¹⁹ 88. panta 1. punkts, ar kuru iedzīvotājiem aizliedz reklamēt noteiktas zāles, neskar Direktīvas 89/552/EEK 14. pantu, kā norādīts minētā panta 5. punktā. Jā saglabā saistība starp Direktīvu 2001/83/EK un Direktīvu 89/552/EEK pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.
- (42) Tā kā jaunu pakalpojumu skaita palielināšanās skatītājiem ir nodrošinājusi lielāku izvēli, vairs nav attaisnojams detalizēts regulējums attiecībā uz reklāmas klipa ievietošanu nolūkā aizsargāt skatītājus. Lai gan ar šo direktīvu netiek palielināts pieļaujama reklāmas daudzums stundā, raidorganizācijām tiek dota rīcības elastība attiecībā uz reklāmas ievietošanu, ja tas pārmērīgi neietekmē raidījumu viengabalainību.
- (43) Direktīva ir paredzēta, lai nodrošinātu Eiropas televīzijas tradīciju īpašo raksturu, un tādējādi ierobežo to, ka tiek pārtraukta kinematogrāfijas darbu un televīzijas filmu, kā arī dažu tādu raidījumu kategoriju pārraidīšana, kurās vēl aizvien nepieciešama īpaša aizsardzība.
- (44) Ikdienas reklāmas daudzuma ierobežojums bija galvenokārt teorētisks. Svarīgāks ir stundu ierobežojums, jo tas attiecināms arī uz visizdevīgākajiem raidlaikiem. Tādēļ ir jāatceļ dienas ierobežojums, saglabājot stundu ierobežojumu attiecībā uz reklāmas un televeikala klipiem. Arī kvantitatīvie laika ierobežojumi, kas atļauti televeikalam vai reklāmas kanāliem, vairs nav attaisnojami, ņemot vērā lietotāja pieaugošās izvēles

¹⁸ OV C 102, 28.4.2004., 2. lpp.

¹⁹ Jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, ar kuru groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 136, 30.4.2004., 34. lpp.).

iespējas. Tomēr reklāmas ierobežojumu 20 % stundā turpina piemērot, izņemot laikietilpīgākus reklāmas veidus, piemēram, noieta veicināšana ar televīzijas starpniecību un televeikals, kam nepieciešams ilgāks laiks, ņemot vērā to raksturīgās īpašības un pasniegšanas metodi²⁰.

- (45) Aplinku reklāma ir ar šo direktīvu aizliegta prakse, jo tā negatīvi ietekmē patērētājus. Aplinku reklāmas aizliegums neattiecas uz likumīgu produktu izvietojumu saskaņā ar šo direktīvu.
- (46) Produktu izvietojuma reāli tiek izmantota kinematogrāfijas darbos un televīzijas audiovizuālajos darbos, bet dalībvalstis šo praksi regulē atšķirīgi. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un tādējādi palielinātu Eiropas informācijas nesēju nozares konkurētspēju, ir jāpielāgo noteikumi attiecībā uz produktu izvietojumu. Šeit ierosinātā produktu izvietojuma definīcija attiecas uz jebkuru audiovizuāla komerciālā paziņojuma veidu, kurā iekļauta atsauce uz produktu, pakalpojumu vai produkta preču zīmi, parādot to raidījumā, parasti par samaksu vai citādu atlīdzību. Uz to attiecināmi tie paši kvalitātes noteikumi un ierobežojumi, kas piemērojami attiecībā uz reklāmu.
- (47) Regulatoriem jābūt neatkarīgiem no valstu valdībām, kā arī no audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējiem, lai varētu veikt savu darbu taisnīgi un pārredzami un lai veicinātu plurālismu. Cieša valsts pārvaldes iestāžu un Komisijas sadarbība ir nepieciešama, lai nodrošinātu pareizu šīs direktīvas piemērošanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 89/552/EEK²¹ groza šādi.

- (1) Nosaukumu aizstāj ar šādu:

„Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva [Nr.] par dažu tādu noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos saistībā ar audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu nodrošināšanu (Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu direktīva)”.

- (2) Ar šādu tekstu aizstāj 1. pantu:

„1. pants

Šajā direktīvā:

- (a) „audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojums” ir pakalpojums atbilstoši Līguma 49. un 50. pantam, kura galvenais nolūks ir nodrošināt ar kustīgiem

²⁰ Lieta *Reti Televisive Italiane SpA (RTI) C-320/94; Radio Torre C-328/94; Rete A Srl C-329/94; Vallau Italiana Promomarket Srl C-337/94; Radio Italia Solo Musica Srl and Others C-338/94* un *GETE Srl C-339/94 v Ministero delle Poste e Telecomunicazioni*, ECR I-06471.

²¹ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK (OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.).

attēliem ar skaņu vai bez tās, lai informētu, izklaidētu vai izglītotu auditoriju, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK²² 2. panta a) punkta nozīmē;

- (b) „informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kurai ir redakcionāla atbildība par audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojuma audiovizuālā satura izvēli un kura nosaka veidu, kādā tas tiek organizēts;
- (c) „televīzijas raidījumu veidošana un apraide” ir lineārs audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojums, kurā informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs nosaka laiku, kad pārraidīs īpašu raidījumu, un sastāda raidījumu programmu;
- (d) „raidorganizācija” ir lineāru audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs;
- (e) „nelineārs pakalpojums” ir audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojums, kurā lietotājs nosaka laiku, kad tiek pārraidīts īpašs raidījums, pamatojoties uz informācijas nesēju pakalpojuma sniedzēja piedāvātā satura izvēli;
- (f) „audiovizuāls komerciālais paziņojums” ir kustīgi attēli ar skaņu vai bez tās, kas pavada audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus un ir paredzēti, lai tieši vai netieši veicinātu fiziskas vai juridiskas vienības, kas veic saimniecisko darbību, preces, pakalpojumus vai tēlu;
- (g) „televīzijas reklāma” ir jebkura paziņojuma pārraidīšana par samaksu vai citādu atlīdzību vai valsts vai privāta uzņēmuma raidījums pašreklāmas nolūkā saistībā ar tirdzniecību, uzņēmējdarbību, arodu vai nodarbošanos, lai veicinātu preču vai pakalpojumu piedāvājumu, ieskaitot nekustamā īpašuma, tiesību un saistību piedāvājumu par samaksu;
- (h) „aplīnku reklāma” ir preču ražotāja vai pakalpojumu sniedzēja preču, pakalpojumu, nosaukuma, preču zīmes vai nodarbošanās atveidojums vārdos vai attēlos raidījumos, ja raidorganizācija šādu atveidojumu domājusi reklāmas nolūkiem un tas varētu maldināt auditoriju savas būtības dēļ. Šāds atveidojums uzskatāms par apzinātu jo īpaši tad, ja tas ir par samaksu vai citādu atlīdzību;
- (i) „sponsorēšana” ir jebkāds ieguldījums audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu finansēšanā sava nosaukuma, preču zīmes, tēla, darbības vai ražojumu popularizēšanai, ko izdara valsts vai privāts uzņēmums, kas nepiedalās audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu sniegšanā vai audiovizuālu darbu izgatavošanā;
- (j) „televeikals” ir tiešs piedāvājums, pārraidīts par atlīdzību auditorijai nolūkā piedāvāt preces vai pakalpojumus, tostarp nekustamo īpašumu, tiesības un pienākumus;

²² OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.

- (k) „produktu izvietošana” ir jebkurš audiovizuāla komerciālā paziņojuma veids, kurā iekļauta atsauce uz produktu, pakalpojumu vai produkta preču zīmi, demonstrējot to audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumos, parasti par samaksu vai citādu atlīdzību.”

(3) Direktīvas 2. pantu groza šādi.

- (a) Minētā panta 1. punktā izteicienu „televīzijas raidorganizāciju raidītie raidījumi” aizstāj ar izteicienu „informācijas nesēju pakalpojuma sniedzēju raidītie audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumi” un vārdu „raidījumiem” aizstāj ar izteicienu „audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem”.
- (b) Minētā panta 2. punktā vārdu „raidorganizācijas” aizstāj ar izteicienu „informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji”.
- (c) Minētā panta 3. punktā vārdu „raidorganizācija” aizstāj ar izteicienu „informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs”; izteicienu „redakcionālas dabas lēmumus par programmu plāniem” aizstāj ar izteicienu „redakcionālas dabas lēmumus par audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu”; izteicienu „televīzijas raidījuma veidošanā [sagatavošanā]” aizstāj ar izteicienu „audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojuma veidošanā” un izteicienu „kurā tā pirmo reizi sākusī raidīt” aizstāj ar izteicienu „kurā tā pirmo reizi uzsāka savu darbību”, izteicienu „lēmumus par programmu plāniem” aizstāj ar „lēmumus par audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu”.
- (d) Minētā panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Uzskata, ka informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji, kam nav piemērojami 3. punktā minētie noteikumi, atrodas dalībvalsts jurisdikcijā šādos gadījumos:

- (a) tie izmanto satelīta augšupejošo saiti, kas atrodas šajā dalībvalstī;
- (b) lai gan tie neizmanto satelīta augšupejošo saiti, kas atrodas kādā dalībvalstī, tie izmanto satelīta jaudu, kura pieder šai dalībvalstij.”
- (e) Minētā panta 5. punktā vārdu „raidorganizācija” aizstāj ar izteicienu „informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs” un „52. panta” aizstāj ar „43. panta”.
- (f) Minētā panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

„6. Šī direktīva nav piemērojama audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem, kas paredzēti uztveršanai tikai trešās valstīs un ko ar standarta patērētāju ierīci tieši vai netieši neuztver auditorija vienā vai vairākās dalībvalstīs.”

- (g) Pievieno šādu jaunu 7., 8., 9. un 10. punktu:

„7. Lai novērstu ļaunprātīgu vai krāpniecisku darbību, dalībvalstis var noteikt atbilstīgus pasākumus pret citā dalībvalstī dibinātu informācijas nesēja

pakalpojuma sniedzēju, kas vērš visu savu darbību vai lielāko tās daļu uz pirmās dalībvalsts teritoriju. To katrā atsevišķā gadījumā pierāda pirmā dalībvalsts.

8. Dalībvalstis veic pasākumus atbilstīgi 7. punktam tikai tad, ja ir ievēroti visi šie nosacījumi:

- (a) saņēmēja dalībvalsts lūdz to dalībvalsti, kurā ir dibināts informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs, veikt pasākumus;
- (b) otra dalībvalsts neveic šādus pasākumus;
- (c) pirmā dalībvalsts paziņo Komisijai un tai dalībvalstij, kurā ir dibināts informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs, par savu nodomu veikt šādus pasākumus, un
- (d) Komisija nolemj, ka šie pasākumi atbilst ar Kopienas tiesību aktiem.

9. Jebkuri pasākumi atbilstīgi 7. punktam ir objektīvi nepieciešami, piemērojot tos nediskriminējoši, ir piemēroti noteikto mērķu sasniegšanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo.

10. Komisija izlemj trīs mēnešu laikā pēc tam, kad tā saņēmusi paziņojumu atbilstīgi 8. punktam. Ja Komisija nolemj, ka pasākumi neatbilst ar Kopienas tiesību aktiem, attiecīgā dalībvalsts atturas no ierosināto pasākumu veikšanas.”

(4) Direktīvas 2.a pantu groza šādi.

(a) Minētā panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

„1. Dalībvalstis nodrošina uztveršanas brīvību un neierobežo audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu retranslāciju savā teritorijā no citām dalībvalstīm to apsvērumu dēļ, kas attiecas uz jomu, kuru koordinē šī direktīva.”

(b) Minētā panta 2. punktā „22.a panta” aizstāj ar „3.e panta”.

(5) Ar šādu tekstu aizstāj 3. pantu:

„3. pants

1. Dalībvalstis patur tiesības pieprasīt, lai to jurisdikcijā esošie informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji ievērotu sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus jomās, uz kurām attiecas šī direktīva.
2. Dalībvalstis savā tiesību sistēmā ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, lai to jurisdikcijā esošie informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji efektīvi izpildītu šīs direktīvas noteikumus.
3. Dalībvalstis veicina kopregulēšanas režīmus šīs direktīvas koordinētajās jomās. Šos režīmus plaši atzīst galvenās ieinteresētās personas, un šie režīmi nodrošina efektīvu ieviešanu.”

- (6) Iekļauj šādu 3.b līdz 3.h pantu:

„3.b pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īsu ziņu reportāžu nolūkā citās dalībvalstīs dibinātas raidorganizācijas ir tiesīgas godīgā, saprātīgā un nediskriminējošā veidā piekļūt sabiedrību ļoti interesējošiem pasākumiem, kurus pārraida to jurisdikcijā esoša raidorganizācija.
2. Raidorganizācijas var brīvi izvēlēties īsus izvilkumus no ziņu reportāžām, izmantojot raidorganizācijas pārraidīto signālu un norādot vismaz ziņu avotu.

3.c pants

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji ļauj pakalpojuma saņēmējiem vienkārši, tieši un pastāvīgi piekļūt vismaz šādai informācijai:

- (a) informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēja nosaukums,
- (b) ģeogrāfiskā adrese, kurā dibināts informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs,
- (c) informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēja dati, tostarp tā elektroniskā pasta adrese vai tīmekļa vietne, kas ļauj sazināties ar to ātri, tieši un efektīvi,
- (d) attiecīgos gadījumos – kompetentā pārvaldes iestāde.

3.d pants

Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošie audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumi netiek izplatīti veidā, kas nopietni var ietekmēt nepilngadīgo fizisko, garīgo vai morālo attīstību.

3.e pants

Dalībvalstis ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, ka to jurisdikcijā esošo pakalpojumu sniedzēju nodrošinātie audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumi un audiovizuālie komerciālie paziņojumi nesatur kūdīšanu uz naidu, pamatojoties uz dzimuma, rasu vai etnisku izcelsmi, reliģiju vai ticību, invaliditāti, vecumu vai seksuālo orientāciju.

3.f pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji, ja tas ir iespējams, ar atbilstīgiem līdzekļiem veicina Eiropas darbu izgatavošanu un piekļuvi tiem 6. panta izpratnē.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie informācijas nesēju pakalpojumu sniedzēji nepārraida kinematogrāfijas darbus ārpus laika, kas saskaņots ar tiesību subjektiem.
3. Dalībvalstis paziņo Komisijai ne vēlāk kā ceturtnā gada beigās pēc šīs direktīvas pieņemšanas un pēc tam ik pēc trīs gadiem par 1. punktā noteiktā pasākuma īstenošanu.
4. Komisija, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par 1. punkta piemērošanu, ņemot vērā tirgus un tehnoloģiju attīstību.

3.g pants

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošo pakalpojumu sniedzēju nodrošinātie audiovizuālie komerciālie paziņojumi atbilst šādām prasībām:

- (a) audiovizuāli komerciālie paziņojumi ir skaidri atzīstami par tādiem. Aplinku audiovizuāli komerciālie paziņojumi ir aizliegti;
- (b) audiovizuālos komerciālajos paziņojumos neizmanto metodes, kas iedarbojas uz zemapziņu;
- (c) audiovizuāli komerciālie paziņojumi
 - (i) nediskriminē pēc rases, dzimuma vai valsts piederības;
 - (ii) neaizskar reliģisko vai politisko pārliecību;
 - (iii) nemudina uz darbību, kas var kaitēt veselībai vai drošībai;
 - (iv) nemudina uz darbību, kas var kaitēt vides aizsardzībai;
- (d) jebkuri cigarešu un citu tabakas izstrādājumu audiovizuālu komerciālo paziņojumu un televīziju veidi ir aizliegti;
- (e) audiovizuāli komerciālie paziņojumi attiecībā uz alkoholiskajiem dzērieniem nav attiecināmi uz nepilngadīgajiem un neveicina šādu dzērienu pārmērīgu lietošanu;
- (f) audiovizuāli komerciālie paziņojumi nedrīkst radīt morālu vai fizisku kaitējumu nepilngadīgajiem. Tādēļ ar šādiem paziņojumiem tieši nepārliecina nepilngadīgos iegādāties preces vai pakalpojumus, izmantojot viņu pieredzes trūkumu vai lētīcību, tieši neiedrošina viņus pārliecināt savus vecākus vai citus iegādāties reklamētās preces vai pakalpojumus, neizmanto nepilngadīgo īpašo uzticēšanos vecākiem, skolotājiem vai citām personām vai nepamatoti neparāda nepilngadīgos bīstamās situācijās.

3.h pants

1. Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumi, kuri tiek sponsorēti vai kuros ietverta produktu izvietošana, atbilst šādām prasībām:
 - (a) attiecīgā gadījumā šādu audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu grafiku un saturu nekādā ziņā nedrīkst ietekmēt, iespaidojot informācijas nesēju pakalpojuma sniedzēja atbildību un redakcionālo neatkarību;
 - (b) tie nedrīkst tieši veicināt preču vai pakalpojumu pirkšanu vai nomu, jo īpaši iesakot šīs preces vai pakalpojumus;
 - (c) skatītājiem jābūt skaidri informētiem par sponsorēšanas nolīguma un/ vai produktu izvietošanas eksistenci. Sponsorētās programmas ir skaidri jāidentificē, norādot sponsora nosaukumu, logotipu un/ vai citu simbolu, piemēram, atsauci uz produktu(-iem) vai pakalpojumu(-iem) vai tā (to) atšķirības zīmi raidījumiem piemērotā veidā raidījumu sākumā, laikā un/ vai beigās. Raidījumi, kuros ir produktu izvietošana, ir pienācīgi jānorāda raidījuma sākumā, lai izvairītos no jebkuras skatītāja maldināšanas.
 2. Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus nedrīkst sponsorēt uzņēmumi, kuru pamatnodarbošanās ir cigarešu un citu tabakas izstrādājumu ražošana vai tirdzniecība. Turklāt audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumos nedrīkst ietvert tabakas izstrādājumu vai cigarešu izvietošana vai tādu uzņēmumu produktu izvietošana, kuru pamatnodarbošanās ir cigarešu vai citu tabakas izstrādājumu ražošana vai pārdošana.
 3. Ja audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumus sponsorē uzņēmumi, kuru darbība ir saistīta ar zāļu ražošanu vai tirdzniecību un medicīnisko aprūpi, var reklamēt uzņēmuma nosaukumu vai tēlu, bet nedrīkst reklamēt īpašas zāles vai medicīnisko aprūpi, kas ir pieejama tikai ar ārsta norīkojumu dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir informācijas nesēju pakalpojumu sniedzējs.
 4. Ziņas un aktuālo notikumus nedrīkst sponsorēt un tajos nedrīkst ietvert produktu izvietošana. Audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu bērniem paredzētos raidījumos un dokumentālajos darbos nedrīkst ietvert produktu izvietošana.”
- (7) Direktīvas 6. pantu groza šādi.
- (a) Minētā panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„kopražojuma darbi saskaņā ar nolīgumiem audiovizuālajā nozarē, kas noslēgti starp Eiropas Kopienu un trešām valstīm un atbilst šajos nolīgumos minētajiem nosacījumiem.”
 - (b) Svītro 3. punktu.
 - (c) Minētā panta 4. punkts kļūst par 3. punktu.

(d) Svītro 5. punktu.

(8) Svītro 7. pantu.

(9) Ar šādu tekstu aizstāj 10. pantu:

„10. pants

1. Televīzijas reklāma un televeikals ir skaidri atpazīstams un nošķirts no citām raidījumu programmas daļām ar optiskiem un/ vai akustiskiem līdzekļiem.
2. Kā izņēmums saglabājas izolēta reklāma un televeikala klipi, izņemot sporta raidījumus.”

(10) Ar šādu tekstu aizstāj 11. pantu:

„11. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, iestarpinot reklāmu vai televeikalu raidījumos, netiek kaitēts raidījumu viengabalainībai un tiesību subjektu tiesībām.
2. Tādu audiovizuālu darbu kā televīzijas filmu (izņemot daudzsēriju filmas, seriālus, vieglus izklaides raidījumus un dokumentālus darbus), kinematogrāfijas darbu, bērnu raidījumu un ziņu raidījumu pārraidīšanu drīkst pārtraukt ar reklāmu un/ vai televeikalu vienu reizi 35 minūšu laikā.

Reliģisku raidījumu pārraidīšanas laikā nedrīkst iestarpināt reklāmu vai televeikalu.”

(11) Svītro 12. un 13. pantu.

(12) Svītro 16. un 17. pantu.

(13) Ar šādu tekstu aizstāj 18. pantu:

„18. pants

1. Tādu īsu reklāmas veidu kā reklāmas klipu un televeikala klipu īpatsvars vienā stundā nepārsniedz 20 %.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro attiecībā uz raidorganizācijas paziņojumiem saistībā ar tās programmām un palīgproduktiem, kas tieši cēlušies no šīm programmām, sponsoru paziņojumiem un produktu izvietojuma.”

(14) Svītro 18.a pantu.

(15) Ar šādu tekstu aizstāj 19. pantu:

„19. pants

Šīs direktīvas noteikumus piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz televīzijas raidījumiem, kas paredzēti tikai reklāmai un televeikalam, kā arī televīzijas raidījumiem, kas paredzēti tikai pašreklāmai. Uz šiem raidījumiem neattiecinā 3. nodaļu, kā arī 11. pantu (Iestarpināšanas noteikumi) un 18. pantu (Reklāmas un televeikala ilgums).”

- (16) Svītro 19.a pantu.
- (17) Ar šādu tekstu aizstāj 20. pantu:

„20. pants

Neierobežojot 3. pantu, dalībvalstis, ņemot vērā Kopienas tiesību aktus, var paredzēt citādus nosacījumus nekā tie, kas noteikti 11. panta 2. punktā un 18. pantā attiecībā uz raidījumiem, kuri paredzēti tikai savas valsts teritorijai un kurus nevar tieši vai netieši uztvert vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, un attiecībā uz raidījumiem, kuri ievērojami neiespaido auditorijas daļu.

- (18) Svītro 22.a un 22.b pantu.
- (19) Šādi groza 23.a pantu.

Minētā panta 2. punkta e) apakšpunktā terminu „televīzijas raidpakalpojumiem” aizstāj ar terminu „audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumiem”.

- (20) Iekļauj šādu 23.b pantu:

„23.b pants

1. Dalībvalstis garantē valsts pārvaldes iestāžu neatkarību un nodrošina, ka tās izmanto savas pilnvaras taisnīgi un pārredzami.
2. Valsts pārvaldes iestādes nodrošina pārējās iestādes un Komisiju ar informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas noteikumu piemērošanai.”

- (21) Svītro 25. un 25.a pantu.
- (22) Ar šādu tekstu aizstāj 26. pantu:

„26. pants

Ne vēlāk kā [...] un pēc tam ik pēc diviem gadiem Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs grozītās direktīvas piemērošanu un, ja vajadzīgs, izstrādā turpmākus priekšlikumus, lai to pielāgotu pārmaiņām audiovizuālo informācijas nesēju pakalpojumu jomā, jo īpaši, ņemot vērā jaunākos tehnoloģijas sasniegumus un konkurētspēju šajā jomā.”

2. pants

Regulu (EK) Nr. 2006/2004²³ ar šo groza šādi.

Pielikuma „Direktīvas un regulas, uz kurām attiecas 3. panta a) apakšpunkts” 4. punktu aizstāj ar šādu:

„4. Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas iekļauti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos: 3.g līdz 3.h pants²⁴ un 10. līdz 20. pants²⁵. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu .../.../EK²⁶.”

3. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [...]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto tiesību aktu noteikumu, kā arī minēto aktu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka to, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

²³ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

²⁴ OV L xxxx, xxx. lpp.

²⁵ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.

²⁶ OV L xxxx, xxx. lpp.